

til plenarforsamlingen vedrørende løsningen af de talrige problemer i Ruanda-Urundi.

Efter beretningens forelæggelse, et kritisk belgisk indlæg og udvalgsformandens svar påbegyndte udvalget afhøring af et antal klagere („petitioners“). Det fremgik af disse, at Bahutu-partierne i Ruanda ikke lagde skjul på, at de betragter statskuppet i Gitarama som en direkte konsekvens af, at et flertal af FNs medlemslande ønskede at udskyde de valg, som Belgien i overensstemmelse med den af FNs besøgskommission den 3. juni 1960 afgivne rekommandation havde lovet skulle finde sted i januar 1961 som et første og vigtigt skridt på områdets vej mod den fulde uafhængighed.

Under debattens begyndelse i fjerde udvalg fremsatte USA et resolutionsudkast, om hvilket der derefter optoges forhandlinger med den afro-asiatiske gruppe. Blandt andet på baggrund af den goodwill, som USA gennem sin stilling i Angola-spørgsmålet havde erhvervet inden for denne gruppe, lykkedes det at opnå dennes indforståelse med en tekst, som i hovedsagen fulgte det amerikanske forslag.

Efter udkastets vedtagelse i fjerde udvalg blev det vedtaget af plenarforsamlingen den 21. april 1961 med 86 stemmer (herunder de nordiske lande) mod 1 (Belgien), medens 4 lande (Frankrig, Portugal, Spanien og Den sydafrikanske Union), afholdt sig fra at stemme.

I resolutionen udtrykkes beklagelse af det hidtil svigtende samarbejde mellem myndighederne i Ruanda-Urundi og FNs udvalg for dette område og af, at de lokale regeringsmyndigheder ikke repræsenterer befolkningen på basis af direkte valg som forudset ved FN-resolutionen af 20. december 1960. Der fastsættes nærmere bestemmelser for gennemførelse af de to resolutioner af 20. december 1960 henholdsvis om valg i Ruanda-Urundi og om Mwami-institutionen, og det af plenarforsamlingen den 20. december 1960 udpegede tremandsudvalg anmodes om at aflægge beretning for den 16. plenarforsamling om resolutionernes gennemførelse. Endelig udtales det, at den fulde gennemførelse af bestemmelserne i den nu vedtagne resolution vil kunne gøre det muligt for plenarforsamlingen at tage stilling til formynderskabsoverenskomstens

ophør så tidligt som muligt på den 16. samling.

Plenarforsamlingen vedtog den 21. april at udpege repræsentanter for Brasilien, Canada og Tunis til det specielle tremandsudvalg, som ifølge resolutionens art. 9 b skulle tage stilling til amnesti for alvorlige forbrydere.

Fjerde udvalg og plenarforsamlingen vedtog, begge enstemmigt, desuden et af Bolivia stillet resolutionsforslag om landreformer i Ruanda-Urundi. Ved resolutionen henstilles det til de administrative myndigheder snarest at anmode FN og særorganisationerne om at sende en specialistgruppe under det tekniske hjælpeprogram til Ruanda-Urundi for at studere landbrugsforhold i området og bringe reformer i forslag.

6. Udbredelse i formynderskabsområder af oplysninger om FN.

(Dagsordenens punkt 46).

Dette spørgsmål, der ikke nåede til behandling under 1. delsamling, blev den 15. marts optaget til behandling i fjerde udvalg, hvor Burma fremlagde et resolutionsudkast. Ifølge dette anmodes generalsekretæren om at fortsætte drøftelserne med vedkommende administrerende myndigheder med henblik på, at der i 1961 i Tanganyika, Ruanda-Urundi og New Guinea oprettes FN-informationscentre, i hvilke de ansvarlige stillinger fortrinsvis („preferably“) besættes med indfødte fra det pågældende formynderskabsområde, og om at forelægge en beretning for formynderskabsrådet og FNs 16. plenarforsamling om gennemførelsen af resolutionens bestemmelser om spørgsmålet.

Det burmesiske resolutionsforslag undergik ved spørgsmålets behandling i fjerde udvalg visse ændringer. Af disse var den mest centrale et af Bulgarien stillet ændringsforslag, som Burma accepterede, hvorefter ordet „preferably“, jfr. ovenfor, skulle udgå. Dette forslag måtte give anledning til betænkeligheder først og fremmest af principielle grunde, idet bestemmelsen herefter fik en diskriminerende karakter. Hertil kom, at også en række praktiske hensyn, navnlig vanskeligheden ved at finde tilstrækkeligt kvalificerede folk blandt den indfødte befolkning, samt ønskeligheden af, at FN ikke